

Mijn nieuwe boek ‘Weg Met Ons!’ is handleiding voor het verlaten van de deugkerk

Posted on 6 september 2025 by Arnout Jaspers

De biecht, bestaat die nog in wat er van de katholieke kerk over is? Als kind zat ik op een school die met de parochiekerk en het klooster een heilige drie-eenheid vormde. De paters en nonnen gaven er les op respectievelijk de jongens- en de meisjesschool, en wij leerlingen werden met enige regelmaat in colonne over het schoolplein naar de kerk gedreven om onze zonden op te biechten.

Tijdens de schoolbiecht was de rest van de kerk niet in gebruik, en nauwelijks verlicht. Tegen de rechter binnenmuur stond een rij biechtstoelen, met de priesters er al in. Ook in deze biechtstoelen was de verlichting zeer schemerig. Zo’n biechtstoel was in feite een afgedicht, naar wijwater ruikend houten hok met twee compartimenten: een voor de zondaar, en een voor de priester. In de gesloten tussenwand zat een kleine, met dubbel gaas afgesloten opening. De zondaar knielde op de eigenlijke biechtstoel, en fluisterde zijn of haar zonden naar de vrijwel onzichtbare priester achter het gaas.

Een gênante vertoning

Biechten was verplicht; je kon niet tegen de leraar zeggen dat je het afgelopen half jaar best wel braaf geweest was en de exercitie een keertje wilde overslaan. Dat zou op zich al de zonde van ongehoorzaamheid zijn, maar los daarvan was het voor gewone stervelingen onmogelijk om een half jaar vrij van zonde te leven. Dat konden alleen erkende Heiligen.

Goed, je bent negen jaar oud en zondaar. Wat ga je die anonieme priester vertellen? Je mompelde wat over brutaal geweest tegen je moeder, die priester prevelde een gebedje in potjeslatijn, en je kreeg als penitentie mee dat je drie Weesgegroetjes moest bidden, of zoiets. Wat een gênante vertoning, dacht ik toen al.

Maar het idee dat een mens louter door geboorte schuldig is, en telkens penitentie moet doen om te voorkomen dat hij op het eind van het liedje naar de hel gaat, werd alle katholieken met de paplepel ingegoten. Duizenden keren heb ik verplicht het Onze Vader opgedreund: 'Geef ons heden ons dagelijks brood, en vergeef ons onze schulden', en Weesgegroetjes gepreveld: 'Bid voor ons, zondaars, nu en in het uur van onze dood.'

Protestanten doen niet aan de persoonlijke biecht, maar ook hun liturgie kent de openbare schuldbelijdenis: 'Almachtige God, wij belijden dat wij gezondigd hebben in gedachten, woorden en daden, door het goede na te laten en het kwade te doen. Wij hebben U en onze naaste niet liefgehad zoals Gij ons bevolen hebt.'

Beschadigend

Gelukkig heeft de grote meerderheid van de mensen een niet al te best geheugen en een vrij robuust gezond verstand, dus die gaan na zo'n jeugd gewoon door met hun leven. Maar lees bijvoorbeeld *A portrait of the artist as a young man* van James Joyce, als je wilt weten hoe beschadigend een streng katholieke opvoeding kan zijn. En voor de uitwerking van het Nederlandse calvinisme op de jeugd hebben we natuurlijk Maarten 't Hart.

Dit speelde in de vorige eeuw. Is dat nu nog relevant? Als dit ging over iets wat 'mensen van kleur' was aangedaan, zou een woke coryfee als Gloria Wekker zeggen

dat dit christelijk erfgoed tot ons 'cultureel archief' behoort, en dat dit dus tot op de dag van vandaag 'doorwerkt'.

Dit werkt door in het (post-)christelijke Europa

Weliswaar verkeert het Westen nu oppervlakkig bezien in een postchristelijk tijdperk. Ook de meeste gelovigen nemen de orthodoxe katholieke of protestantse leer met flinke korrels zout, en een groot deel van de westerlingen zegt helemaal niet meer in God te geloven.

Maar het geloof in de eigen zondigheid blijkt sterker dan het geloof zelf. Het morele kompas staat nog steeds afgesteld op schuld en boete. We doen nu geen penitentie meer om het hiernamaals te verdienen, maar om in deze wereld te mogen bestaan, met onze xxl ecologische voetafdruk, ons slavernij- en koloniaal verleden en onze kapitalistische uitbuiting van de rest van de wereld, kortom met onze Witte Schuld. En naar de hel ga je niet meer in het hiernamaals, maar al hier op aarde, als die onleefbaar wordt door de ineenstorting van het klimaat en het mondiale ecosysteem. Dit sentiment wordt ook braaf gepredikt door wat er nog van de christelijke kerken over is.

Zulk schuldgevoel is de andere wereldgodsdiensten (waaronder het communisme) volkomen vreemd. We kunnen niet in de hoofden van de leiders van India, China en andere landen in de Global South kijken, maar het zou me niets verbazen als die zich binnenskamers een breuk lachen om die rare westerlingen die zich via de VN-klimaatfondsen en de zelf opgelegde, morele plicht tot ontwikkelingshulp honderden miljarden dollars per jaar laten afpersen.

Het Westen gaat zich blauw betalen aan compensatie voor klimaatverandering in de Global South die grotendeels door de Global South zelf veroorzaakt wordt. Hun aandeel in de totale CO2-uitstoot is nu al veel groter dan die van het Westen, en zal de komende decennia alleen maar toenemen, want zij hoeven hun uitstoot niet in 2050 tot nul te hebben teruggebracht. Het Westen heeft daar wel voor getekend, en moet dus ook nog biljoenen euro's uitgeven om dat voor elkaar te krijgen.

Sorry dat we bestaan

De rechtvaardiging hiervoor is de westerse 'historische schuld' aan de

klimaatverandering. Het is het perfecte equivalent van de christelijke erfzonde: elke westerling wordt geboren met een persoonlijke schuld van honderden tonnen CO2, uitgestoten door de voorouders, en moet dat voor 2050 afrekenen met de Global South.

Europese leiders hebben dit christelijke schuldgevoel geïnternaliseerd, en hun nederige, welhaast slaafse gedrag op internationale conferenties is daar een symptoom van: sorry dat we bestaan, sorry voor alles wat we eeuwenlang misdaan hebben. Trump moet daar niets van hebben, maar over drie jaar kan dat ook bij de Amerikaanse delegaties weer de grondhouding zijn.

Afdragen aan de rest

De VN is ook wat dit betreft volledig overgenomen door de niet-westerse landen, die getalsmatig ver in de meerderheid zijn. VN-baas Antonio Guterres is weliswaar een Portugees, maar de Global South had zich geen betere boeteprediker tegen het Westen kunnen wensen – kijk er zijn tweets maar op na. Wat de Global South weer aanmoedigt om op schrille toon nog hogere aflaten van het Westen te eisen.

Als je er eenmaal oog voor hebt, zie je dit patroon telkens weer: er is een complex mondiaal probleem, alleen het westerse aandeel wordt er door de VN en een heel ecosysteem van woke academici, journalisten en NGO's uitgelicht, uitvergroot en aangeklaagd – dus erkent de westerse politieke kaste collectief schuld en gaat afdragen aan de rest. Zo werkt dat voor klimaat, voor economische ongelijkheid, voor milieu, oorlogen, nieuwe pandemieën, en voor vluchtelingenstromen.

Weg Met Ons!

Vrijwel onbespreekbaar is, dat de scheidslijn tussen betalers en ontvangers consistent samenvalt met ras: blanken zijn schuldig en moeten betalen, de rest ontvangt. Het gaat namelijk niet, wat vaak als rechtvaardiging aangevoerd wordt, om een scheidslijn tussen welvarende en arme landen: de steenrijke oliestaten in het Midden-Oosten hoeven niet mee te betalen aan de VN Klimaatfondsen, en ze hebben ook de vluchtelingenverdragen niet ondertekend die als een molensteen om de nek van de westerse landen hangen. Oliesjeiks hebben nooit hoeven biechten of de christelijke schuldbelijdenis hoeven op te dreunen, vandaar.

Hoe de rest van de wereld zeker al een halve eeuw politiek en financieel munt slaat

uit westers schuldgevoel, daar zou je een boek over kunnen schrijven, en dat verschijnt zeer binnenkort, onder de titel

Weg Met Ons! De mythe van de westerse erfzonde

Loop de deugkerk uit

Mijn nieuwe boek verschijnt officieel op maandag 15 september, maar is nu al te bestellen. Het is een handleiding voor de westerse mens om uit de woke biechtstoel te komen. Sta op uit je knielhouding, doe die deur achter je dicht en loop de deugkerk uit, de frisse lucht in. Erfzonde en de daarop gebaseerde eis tot herstelbetaling is een racistisch sprookje. Niemand lijdt nu nog onder de doorwerking van slavernij of kolonialisme. Klimaatschuld is demagogie. Internationale handel is geen uitbuiting.

Het Westen draagt geen historische schuld aan de rest van de wereld, integendeel. Zelfs de meest voorzichtige berekeningen laten zien, dat het Westen veel meer geeft aan de wereld dan het neemt. Dat is slechts voor een deel in de vorm van expliciete betalingen; veel belangrijker is de technologie en informatie die de Global South cadeau kreeg en nog krijgt van het Westen.

Een relatief klein, maar saillant voorbeeld: het Pentagon – dus de Amerikaanse belastingbetaler – houdt het GPS-satellietsysteem in stand, en in een daad van altruïsme waar het nooit enige credit voor heeft gekregen, is het GPS-signaal gratis beschikbaar voor de hele wereld, wat voor de Global South een economische waarde van minstens 175 miljard dollar per jaar vertegenwoordigt.

Vaccins tegen kinderziektes, HIV-medicijnen en satelliet-informatie over extreem weer vertegenwoordigen een nog veel grotere waarde in geredde mensenlevens, ook allemaal gratis of tegen sterk gereduceerd tarief beschikbaar gesteld door het Westen.

Een betere plek

In ***Weg Met Ons!*** werk ik een zeer onvolledige lijst met zulke voorbeelden uit, die laat zien dat de Global South er vanaf nu tot 2050, voorzichtig geschat, 87 biljoen euro (87.000.000.000.000) op vooruit gaat dankzij het Westen.

Het Westen hoeft daarvoor geen bedankjes; een deel van die 87 biljoen euro is 'win-win', een ander deel kost het Westen heel weinig, terwijl de opbrengst in geld of geredde mensenlevens, ook in het Westen zelf, enorm is. Maar voor dat bedrag willen we wel voor eens en voor altijd uit de woke beklaagdenbank.

Het Westen mag juist trots zijn dat dankzij wetenschap, technologie, vrijhandel en mensenrechten de wereld de afgelopen anderhalve eeuw een veel betere plek is geworden.

*Wetenschapsjournalist en natuurkundige **Arnout Jaspers** is al meer dan vijf jaar een van de meest gelezen auteurs van Wynia's Week en schrijver van de bestsellers **De Stikstoffuik** (2023) en **'De Klimaatoptimist'** (2024). Zijn nieuwe boek **'Weg Met Ons! De mythe van de westerse erfzonde'** verschijnt op maandag 15 september 2025, maar **is nu al overal te bestellen**, zoals ook **HIER** in de winkel van Wynia's Week.*

***Wynia's Week** brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week, **156 keer per jaar**, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. Doet u mee? Hartelijk dank!*